

Από την πόρτα σου περνώ, ωραία Αιγιώτισσα,
κι από τη γειτονιά σου, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Ακ(ου)ώ και σε μαλώνανε, ωραία Αιγιώτισσα,
η μάνα σου κι η θειά σου, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Αν σε μαλώνανε για με, ωραία Αιγιώτισσα,
να μην ξαναπεράσω, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Θα πάρω αερόπλανο, ωραία Αιγιώτισσα,
και θα 'ρθω να σε πάρω, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Θα πάρω αυτοκίνητο, ωραία Αιγιώτισσα,
και θα 'ρθω να σε πάρω, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Κι αν έχεις μάνα μάγισσα, ωραία Αιγιώτισσα,
τα μάγια δεν με πιάνουν, κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις.

Μ' αρνήθηκες, δε με πονείς, ωραία Αιγιώτισσα,
πρέπει να με λυπάσαι, γιατί 'μαι ορφανό
δεν ξέρω το καημένο πλέον τι θα γινώ.